

ВІСНИК РУХУ

ЕКСПРЕС-ВИПУСК

Дорогі земляки-кияни!

Народний Рух України за Перебудову запрошує всіх небайдужих до майбутнього України на мітинг з приводу розгляду черговою сесією Верховної Ради УРСР, що незабаром почне свою роботу, проектів Закону УРСР про вибори та про поділ.

Мітинг відбудеться 28 жовтня о 14 год. на площі біля Республіканського стаціонару. Цікайте, що в найближчі дні буде вирішуватися Ваше майбутнє, майбутнє Ваших дітей, майбутнє України. Не можна стояти осторонь події, що відбувається в країні. Ваша пасивність - сприяння консервативним силам в спробах підіти Перебудову удосконаленням існуючої адміністративно-командної системи. Мовчати зараз небезпечно, ніх не говорить. Наша активність на терені суспільно-політичних реформ - запорука успіху революційної Перебудови на Україні. Участь у мітингу - практичний влад кожного в її перемогу.

Підтримуючи Рух ви вносите вклад у вирішення проблем, породжених багатолітньою політикою денационалізації, в відродження національних мов і культур. Україна - наша спільна батьківщина. В інтересах усіх народів, що живуть тут, боритися за її суверенітет - гарантія духовного і матеріального добробуту кожного громадянина України, незалежно від національності.

Підтримуючи Рух Ви боретесь з екологічною катастрофою, до якої нас штовхають совські міністерства і відомства, розширюючи шкідливі виробництва на Україні. Цим "транснаціональним монополієм" байдуже, що ми будемо їсти і пити, чим будемо дихати, яка природа нас оточуватиме, які власне будемо ми і чи будемо взагалі.

Одна людина - країна, мільйони людей - потік. Збільшимо ж свою участь у мітингу потік, покликаний зміни з тіла України накин адміністративно-бюрократичного оваліла!

В РСІ, АБО ПОВІД З РУХОМ - ДО СІЛЬНОЇ МЕТИ - СУВЕРЕННОЇ, ДЕМОКРАТИЧНОЇ, ЖИТТЄВОЇ УКРАЇНИ!

*На обговорення громадськості
було винесено два проекти закону про вибори-
апаратний і альтернативний, запропонова-
ний групою народних депутатів. У республіці
триває обговорення проектів. Подаємо кілька ду-
шок з цього приводу.*

Президія
Верховної Ради
Української РСР

Верховній Раді УРСР,
Народному депутату
СРР В.Лаврівському

Ми, робітники та службовці Івано-Франківсько-го демократично-революційного заводу категорично не згодні з проектом "Закону про вибори народних депутатів УРСР", "Про вибори народних депутатів місцевих Рад народних депутатів Української РСР. Повністю схвалюємо альтернативний Проект Закону УРСР "Про вибори органів народоладів Української РСР", запропонований Групою народних депутатів СРР від УРСР.

Секретаріат Спілки кінематографістів Украї-ни на своєму розширеному засіданні 6.10.89р. одностайно визначив суб'єктивний проект про вибори в республіканські і місцеві органи влади як архаїчний, що не відповідає духові часу, ігнорує наші і сподівання народу, гальмує і торкає перебудову. З його допомогою апаратська командно-адміністративна система намагався зберегти свої позиції і відкинути суспільство назад, до гірших часів застою і репресій /вибори від громадських організацій, переслідувань в ході перестройки агітації, наприклад вибори того, чи про яку державу не має бути нові категорично підтримуємо альтернативний проект групи депутатів.

"... прочитав проєкт і отримав кілька почуттів схожих лише: розчарування, здивування, сентиментальності. Але не боюся я в ньому, не тільки формальної недоскопленості, а й елементарного знання на його новонайденому шляху. З усього видно, творився він у значному колабораційному настрій, звідки йшло через вузьку щільну ношу соціалістичної суспільної мислі."

Те моя особиста думка. А ось те, що проєкт не несе в собі нічого конституційного, а напаланим, зникнуло те, що було досі яким, чимсь, напружено тут і там означене — це тільки не тільки мов, а й нерозуміння зв'язності депутатів із своїми виборцями, зв'язності і самостійності народних депутатів, керівників і рядових членів партій. Звіста і селя, з якими мені довелося розмовляти."

В. ШЕВЧЕНКО, голова виконкому Таврійської районної Ради народних депутатів Вінницької області.
/ "Радянська Україна" за 10 лютого 1989 р./

"Кругомі розумованні авторів знадобилися для прояснення свого проєкту, котри би дозволив їм дозаяти го-сподарю — законити шляху. Якіне що це і було зв'язано з присутнім недовільно установакою з "Горду" Руху": як повинні виступити українці, наприклад, виходити з України, от і протинувся в проєкті ідея створення з "Горду" конвокаційних представників народонаселення, сформування конвокаційного депутатського корпусу за іншими варіантами. Властивостями вельминого року ми на своїм шляху мали ознайо, це котри і об'язково напружені до влади цих "посередників" народонаселення."

А. ДОЛІЖКО, заступник керівника культури Української РСР.
/ "Україна України" за 7 лютого 1989 р./

Ламфлет

Законотворчість Валентини.

На політичному Олімпі верховодять переважно чоловіки. Іменно політика — не жіноча справа. Та з кожного правника існують винятки. І згадаймо правило тих не винятків, згадаймо хоча б таких виняткових жінок, як Корсаєва Акіно з Філіппін чи Бенезір Бхутто з Пакистану, а про Маргарет Тетчер навіть говорити не доводиться — перед нею скидають капелюхи всі президентів-чоловіки.

Та ніхто не засумнівається в тому, що жодна з жінок-політиків, ні вони режими навіть ні в яке порівняння не ідуть з Олександром Президентом Верховної Ради Української РСР Валентиною Шевченко. Найпомітніше її риса — це скромність. Візьмомо для прикладу вибори народних депутатів СРСР. Знаючи свою вкрайочайшу популярність у народі, президент України все ж тактовно відлучилася подалі від кипіння політичної боротьби у тиху сільську місцевість, в якій делькатно, аби не образити можливих суперників, балотувалася у окремій самості.

Та скромність Шевченко закінчується там, де треба відстояти волю виборців. Тут її непохитності позавидити навіть зазнала люді з туманної Альбїони. Залізана Валентина залізано стійко за народний інтерес. Згадайте, як вона обурилася, коли на Сесії Верховної Ради хтось заігнорував про розробку рекомендацій для республіки стосовно закону про вибори в республіканській і місцевій Раді. Борис Єльцин потім їй би проруч з Шевченко, коли вона виголосила полюб'яну промову проти диктату центру на захист суверенного права кожного народу самостійно приймати політичні рішення. дителі латві, Литви й Естонії безумовно пошкодували, що ця вкрай радикальна жінка представила в уряді не їхні республіки.

Через деякий час Шевченко Сягословилася у світ проєкт Закону Української Радянської Соціалістичної Республіки про вибори народних депутатів Української РСР. Зразу владає у вічі, що документ цей не прогресивніший, ніж анегдотичний союзний закон. Правда, є окремі недоліки. Наприклад, відсутній пункт про передвиборні округні збори, на котрих легко можна було відіграти всякого роду екстремістів, націоналістів та інших ворогів соціалізму. Та земість цього присутній пункт, читаючи котрий союзні законодавчі скраєтні зусилля від задрожіли. Проти ентрепріанників знайдено набагато ефективніший спосіб.

Виборна комісія, куди входить два десятка неурістів, одержала повноваження конституційного суду: якщо вона вважає, що програма того чи іншого кандидата не відповідає Конституції СРСР, УРСР і іншим законам, комісія має право відмінити рішення про їхню реєстрацію. А якщо всілякі антисоціалістичні елементи, після сксування рішення про їхню реєстрацію, здумавши заклакати до об'єкту виборів, їм можна було лише поспішувати: вони понесуть, як сказано у проєкті, встановлену законом відповідальність. Правда, у жодному законі подібна відповідальність не передбачена. Та це нічого.

Шевченко та її підручні правознавці придумали щось суворе але справедливе. Коротию, народ України може спокійно: руйнівники підвали на провуду.

Та всі ці сумнівні особи, в тому числі і серед депутатів СРСР від України Володимир Яворський, Алла Іршнінська, Володимир Черняк, Сергій Конєв та інші, здіймають демagogічний галас, мовляв, цей документ антипробудувний, недемократичний. І ця стаття їм не підходить. І та утихую праяв виборців. Та гавдуть вони особливо дурно. Люди на Україні безмежно вірять своєму президентові. І особливо не полюбляють на статті нерви, та сказано, що четверта частиня депутатів обиратиметься від громадських органів влади. Зокрема, від Компартії України. Інакше, народ України звикне не полюбити у парламенті республіки тихих палких комуністів, як Валентина Шевченко, Володимир Іршнінський, Сергій Сльченко, Леонід Кравчук та багатьох інших вірних лєнінців... Воєних ніяк не можна. Адаже ніхто краде не захистити інтереси народу. Вони це вже довели. Особливо в сльоху застоя.

Юрій Луканов.

Наша адреса:
252024, Київ,
бул. Європейська, 2,
Спілка письменників
України "Вісник Руху",
тел. 293-23-52

Нав випусси
прайдувати!
Юрій Луканов
Сергій Сльченко
Олена Гродецька